

РЕШЕНИЕ

№ 21743

гр. София, 30.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6918** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Подадена е жалба от И. Х. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. С. – АК М., срещу Решение № 2153-21-145 от 28.06.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 21240052058 от 10.05.2024г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се твърди че обжалваното решение и разпореждане са незаконносъобразни. Според жалбоподателят РЗИ не са изпълнили вмененото им от закона задължение в 4 – месечен срок преди изтичане на срока на преосвидетелстване от ТЕЛК да го уведомят за датата, на която следва да се яви. Сочи се, че същата е подала заявление на 04.09.2023г. като с писмо от 28.09.2023г. е била уведомена, че следва да се яви пред ТЕЛК на 11.12.2023г. Твърди се, че пенсията ѝ незаконносъобразно е била спряна без нарочен акт. Изтъква се, че новото решение на ТЕЛК подлежало на предварително изпълнение, поради което следвало плащането на социална пенсия да започне от 01.02.2024г.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си и излага същите съображения.

Според процесуалния представител на директора на ТП на НОИ жалбата е неоснователна, тъй като издателят на акта се е съобразил изцяло с разпоредбите на закона и е отпуснал социална пенсия от момента на подаване на заявлението.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установено следното:

Фактите не са спорни между страните и се установяват непротиворечиво от доказателствата по делото, а именно:

Жалбоподателят е подала заявление /л.9/ до директора на ТП на НОИ, с което е поискала да и бъде отпусната лична пенсия за инвалидност. С разпореждане № 29 от 10.07.2002г. /л.21/ на И. Х. Х. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване за определени от органите на медицинската експертиза: 94% трайно намалена работоспособност /ТНР/, с дата на инвалидизиране - 11.07.2001 г. и срок на инвалидността до 01.06.2005г., съгласно Експертно решение № 2937 от 12.06.2002г. на I МБАЛ /л.17/.

След отпускане на пенсията и въз основа на представени експертни решения при преосвидетелстване на органите на медицинската експертиза, срокът за изплащането на получаваната пенсия е продължаван с разпореждания, както следва: № [ЕГН] от 10.07.2005г. /л.21/ със срок на отпускането на пенсията от 28.06.2002г. до 01.06.2005г.; № [ЕГН] от 10.06.2005г. /л.29/ със срок на отпускането на пенсията от 01.06.2005г. до 01.05.2008г.; № [ЕГН] от 07.07.2008г. /л. 38/ със срок от 02.05.2008г. до 01.06.2011г.; № [ЕГН] от 22.08.2011г. /л.44/ със срок от 02.06.2011г. до 01.07.2014г.; № [ЕГН] от 27.10.2014г. /л.49/ със срок на отпускането на пенсията от 02.07.2014г. до 01.09.2017г.; № [ЕГН] от 09.10.2017г. /л.55/ със срок на отпускането на пенсията от 02.09.2017г. до 01.09.2020г.; № [ЕГН] от 14.12.2020г. /л.59/ със срок на отпускането на пенсията от 02.09.2020г. до 01.10.2023г.

С оглед изтичането на определения с ЕР на ТЕЛК № 3565/15.10.2020г. срок от 01.09.2020г. до 01.10.2023г. /л.58/ била изготвена Служебна справка вх. № 2123-21-910/08.05.2024г./л.60/, съгласно която жалбоподателят И. Х. Х. не се е явила на ТЕЛК за преосвидетелстване при условията на чл. 30, ал. 3 от НПОС.

С последващо Разпореждане № 21240052058/10.05.2024г. /л.61/ на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, на осн. чл. 96, ал. 1, т. 5 от КСО получаваната от И. Х. Х. лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74 от КСО била прекратена, считано от 02.10.2023г. Разпореждането е връчено на жалбоподателя и в законния срок тя е подала жалба срещу него пред директора на ТП на НОИ, с която иска да се отмени разпореждането и изплащането на инвалидна пенсия да бъде възобновено, съобразно предстоящо решение на НЕЛК.

С оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град жалбата ѝ е оставена без

уважение. За да приеме жалбата за неоснователна административният орган е посочил, че в случая с ЕР № 3565/15.10.2020 г на ТЕЛК е определен релевантен процент ТНР досежно определяне на пенсия за инвалидност, със срок до 01.10.2023 г. Акцентирал е върху обстоятелството, че съгласно пенсионното досие на жалбоподателката същата не се е преосвидетелствала при условията на чл. 30. ал. 3 от НПОС до изтичане на срока на инвалидността - 01.10.2023 г., поради което е отпаднало основанието за получаване на личната ѝ пенсия за инвалидност поради общо заболяване, което представлявало прекратително основание по чл. 96. ал. 1, т. 4 от КСО. Заключил е, че с обжалваното Разпореждане № 21240052058 от 10.05.2024 г. пенсията на жалбоподателката правилно е прекратена от 02.10.2023 г. - след изтичане на срока, за който е била определена.

В мотивите си административният орган допълнително е изложил, че на 23.05.2024 г. по служебен път в ТП на НОИ- С. град е постъпило ЕР на ТЕЛК № 90196/2.-01.2024 г., с което на жалбоподателката са определени 83% ТНР, дата на инвалидизиране 11.07.2001 г. и срок на инвалидността - до пожизнено. Посочил е, че същото е обжалвано пред НЕЛК и длъжностното лице по пенсионно осигуряване следва да постанови ново разпореждане за възобновяване на пенсията в размер на социалната пенсия за старост, тъй като нормата на чл. 98, ал. 7 от КСО гласи, че ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл.112 от Закона за здравето/33/, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза , се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Посочил е още, че в новото разпореждане органът следва да съобрази и становището на органите на медицинската експертиза, че закъснялото преосвидетелстване не е по вина на лицето. Последното предполага възстановяване на пенсията от срока, до който е била отпусната /по арг. от чл. 30. ал. 3 от НПОС/.

По делото е представена и приета административната преписка. Допълнително от ответника е представено разпореждане № [ЕГН] от 10.06.2024г. , с което на осн. чл. 98, ал. 7 от КСО на жалбоподателя е определена лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване до влизане в сила на последното ЕР, считано от 02.10.2023г./л.83/; както и доказателства за извършено плащане по банкова сметка /л.84/

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното: Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения.

Оспореното решение е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а” от КСО административен орган - директор на ТП на НОИ – С.-град, съгласно заповед № 1712/18.08.2015г. На Управителя на НОИ. Разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване също е издадено от компетентен орган, което се удостоверява от приложената заповед № 1015-21-247/04.12.2018г./л. 62/ на Директора на ТП на НОИ- С.-град.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административните актове са издадени от компетентни длъжностни лица в предписаната форма. Посочени са фактическите и правни основания за издаване на актовете. Събрани са относимите доказателства. Актовете са мотивирани.

Актовете са постановени при спазване на материалния закон. Според разпоредбата на чл.98, ал.1, т.1 от КСО пенсиите и добавки към тях се отпускат, изменят, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на НОИ или други длъжностни лица, определени от ръководителя на ТП на НОИ.

Съгласно чл.30, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК (НЕЛК). Според ал.3 от същата разпоредба преосвидетелстването на лицата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане се извършва до изтичането на срока, за който е отпусната пенсията, след служебно повикване. Когато преосвидетелстването се извършва до първо число на месеца, в който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и при предсрочно преосвидетелстване по молба на пенсионера, пенсията се определя в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от първо число на месеца, следващ месеца на преосвидетелстването. Когато преосвидетелстването е извършено в месеца, през който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и след това, не по вина на лицето, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната. Според разпоредбата на ал.4 от чл.30 НПОС, когато лицето не се е явило пред ТЕЛК по неуважителни причини и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се или се намалява от датата на освидетелстването, а се прекратява от датата, до която е била отпусната.

Според разпоредбата на чл. 96, ал. 5 от КСО пенсията се прекратява с разпореждане на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, когато пенсионерът не се яви за преосвидетелстване от органите на експертизата на работоспособността, след като е служебно повикан.

В случая е безспорно, че с ЕР на ТЕЛК № 3565/15.10.2020 г на ТЕЛК срокът на инвалидността е определен до 01.10.2023 г. Жалбоподателката е имала право на пенсия за инвалидност до посочената дата, като е трябвало да се яви на преосвидетелстване преди изтичане на този срок и издаване на ново ЕР на НЕЛК с нов срок на инвалидността. След посочената дата липсва ЕР на ТЕЛК/НЕЛК с определен процент трудова неработоспособност(ТНР) на Х., по силата на което същата да има право на инвалидна пенсия.

Предвид изложеното, пенсионният орган правилно е прекратил личната пенсия за

инвалидност поради общо заболяване на И. Х. от 02.10.2023 г., до която дата е имало процент ТНР, определен от органите на медицинската експертиза, даващ право на инвалидна пенсия. Както в жалбата, така и в съдебно заседание жалбоподателят възразява, че съгласно чл. 112, ал. 9 от Закона за здравето обжалването по реда на, ал. 1-8 на експертните решения за трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане на органите на медицинската експертиза не спира изпълнението им. През периода на обжалване на експертното решение за трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, лицето ползва произтичащите права от обжалваното експертно решение, като при намаляване на вида и степента на увреждане, водещи до намаляване или отпадане на отпускната подкрепа, преосвидетелстваното лице не възстановява получената в повече сума. Тази разпоредба би намерила приложение, в случай, че не бе изтекъл срокът на предходното издадено от ТЕЛК експертно решение.

За пълнота следва да се посочи, че с последващо ЕР № 90196 от 25.01.2024г. /л.65/ на ТЕЛК е определен нов срок на инвалидност – пожизнено, като е посочено, че закъснението не е по вина на лицето. Решението не е влязло в законна сила тъй като е обжалвано. В тази връзка с Разпореждане от 10.06.2024г. /л.83/, пенсията на жалбоподателката е възстановена от 02.10.2023г., на осн. чл. 98, ал. 7 от КСО, според която ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Въпреки, че жалбоподателят излага доводи във връзка със законосъобразността на посоченото разпореждане от 10.06.2024г. съдът намира, че същото е извън предмета на настоящото производство. Следва да се отбележи, че посоченото разпореждане е предмет на друго съдебно производство и настоящият съдебен състав не следва да се произнася по неговата законосъобразност.

Обжалваното Решение и потвърденото разпореждане са законосъобразни, поради което жалбата срещу тях следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на И. Х. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. С. – АК М., срещу Решение № 2153-21-145 от 28.06.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 21240052058 от 10.05.2024г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: